

Una força de més de 10.000 funcionaris voluntaris espera instruccions

written by Llorenç Prats | 14 de juny de 2017

En diversitat d'assemblees sindicals dels darrers mesos s'ha exposat de quina manera pot afectar el procés català als empleats de les administracions públiques catalanes, àdhuc de les espanyoles. En tots els casos, la constant compartida per ponents i públic, en base a diferents dictàmens jurídics, ha estat que l'activitat professional dels empleats públics, en general, no hi tindria una relació directa. De fet, el Govern de la Generalitat ha valorat positivament allunyar els funcionaris de les possibles interpretacions del full de ruta dissenyat per la majoria sobiranista del Parlament. Així mateix, en tot allò referit a l'exercici del dret d'autodeterminació (com la compra d'urnes i d'altres materials, contractació de serveis,...) es vol que resti sempre en mans de funcionaris de lliure designació (amb vinculacions polítiques) o directament en els propis directius (secretaris generals o comissionats).

La proposta de treball pel procés català, ara, de moment, consisteix en un discurs sense contingut material, a fi de que no sigui impugnabile; tot restant, fins al darrer moment, l'exercici de determinades potestats públiques, només per part dels òrgans directius, els quals han assumit explícitament el compromís de liderar, fins a les darreres conseqüències, el desenvolupament del mandat popular. En un primer moment, serà el referèndum d'autodeterminació, el qual atès que per definició serà unilateral, el que patirà des del moment inicial, l'embat de les resolucions jurisdiccionals espanyoles, les quals, segons com, podrien tenir un efecte immediat en els seus impulsors, en forma de sancions, inhabilitacions, i fins i tot, detencions o ordres de busca i

captura.

El director de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, Sr. Agustí Colomines (1957), en un recent col·loqui amb funcionaris tot recordant el Sr. Enric Prat de la Riba (1870-1917), creador de la institució, feia menció a la necessitat d'ampliar i millorar els mecanismes d'institucionalització a fi de que el treball de formació i preparació dels servidors públiques adquirís una autèntica dimensió de construcció nacional. Per aconseguir-ho, calia potenciar, més enllà de l'aplicació de les lleis i els reglaments, un perfil de professional compromès en les conquestes socials i de tot ordre del seu país. Aquesta complicitat bàsica, bé podia adquirir-se per la pròpia manera d'accedir a la funció pública o bé per medi dels mecanismes de reciclatge o preparació que fossin necessaris d'adaptar. Tot plegat, en un discurs sense cap connotació ideològica, i partint d'un escrupolós respecte al marge de decisió o d'organització que les persones mereixen.

Per tot això, escau en el moment present plantejar-se, alternativament, si l'exclusió del funcionariat, fins i tot aquell que entén lògica i necessària l'herència del Sr. Enric Prat de la Riba, del procés català, no sols és un flac favor a la seva dignitat de servidors públics, sinó una mancança fonamental per garantir l'èxit d'allò que en democràcia es decideixi de forma pacífica i en llibertat.

El funcionariat és una part fonamental de la dinàmica institucional i és el conjunt de relacions que dona dinamisme als organismes públics. La seva activitat, de fons i permanent, permet el desenvolupament normal de les lleis i dels reglaments, sempre amb el marge que la pràctica i la realitat permet. Aquesta activitat, per tant, viu inserida, de forma radical, dins del teixit social on resideixen els funcionaris, tot quedant sovint confosa l'activitat ciutadana i la professional. I precisament, en aquest estadi, s'assoleix l'excel·lència a la que hom aspira, i per la qual els hereus

d'Enric Prat de la Riba no han defallit: la ciutadania qualificada dels empleats públics, és l'horitzó de servei i compromís que gaudim i que continuem anhelant. Aquesta ambició, feta amb plena consciència i disposició és la que permet una evolució extraordinària dels pobles, i a la qual Catalunya mai hi ha renunciat. No és un desig, ja és una realitat que cal preservar i potenciar.